

НАШЕ

ЖИТТЯ

Газета виходить
з липня 1967 року
щотижня

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

№ 29 (621)

Субота, 28 липня 1979 року

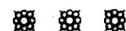
Ціна 2 коп.

На Ждановському філіалі Донецького виробничого об'єднання «Електромагніт» по-ударному працюють Ганна Снісаренко і Єлизавета Гришенцова. Обое володіють фахом свердлувальника, ударники комуністичної праці. У роботі передовики виробництва йдуть врівень, виконують змінні завдання на 175 процентів. Часто робітників можна побачити разом, вони обмінюються виробничим досвідом.

На знімку: (зліва направо) Г. Снісаренко та Є. Гришенцова.

Фото Й. МІНДЕЛЯ.

ПОРЕСПУБЛІЦІ

КЛУБИ УДАРНИКІВ П'ЯТИРІЧКИ

Кращих трудівників об'єднав тернопільський клуб «Ударник п'ятирічки», створений з ініціативи профспілкових організацій. Щоб стати його членом, треба виконати важливу умову: достроково завершити особисту п'ятирічку. Очолив клуб слюсар виробничого об'єднання «Тернопільський комбайновий завод» депутат Верховної Ради УРСР В. М. Горішний.

— Свої завдання, — говорить знатний робітник, — ми визначили відповідно до постанови ЦК КПРС «Про дальше поліпшення ідеологічної, політико-виховної роботи». Головним із них вважаємо вивчення і поширення передового досвіду. Створено три секції: технічного прогресу, наставництва і вдосконалення організації соціалістичного змагання. Останній з них доручено узагальнити досвід колективів підприємств об'єднання «Ватра», де питома вага продукції з державним Знаком якості становить 79 процентів. Засідання проводимо безпосередньо на фабриках, заводах і в будівельних організаціях, приділяючи особливу увагу відстаючим колективам.

За рекомендацією облпрофради такі клуби створюються і в районах.

ЗАВОД НА СІЛЬСЬКІЙ БУДОВІ

У незвичне для себе вбрання — білосніжні халати вдяглися монтажники виробничого об'єднання «Ждановважмаш» при відкритті тваринницького комплексу в підшефному радгоспі «Приазовський». Це перший з об'єктів, які городяни передадуть у нинішньому році трудівникам села.

Працівники об'єднання, відомого в країні потужними екскаваторами і цистернами, завершують у колгоспах і радгоспах спорудження десяти великих кормосховищ. Машинобудівники звели також десятки критих токів, сінажних і силосних сховищ. Впровадивши індустріальні методи роботи, вони в заводських умовах зварюють арматуру для залізобетону, конструкції, що прискорює складання будинків у сільській місцевості,

монтаж устаткування. Колективи промислових підприємств області намітили побудувати в колгоспах і радгоспах до кінця року два великих тепличних комбінати, 43 корівники і понад чотириста кормосховищ.

ПОЛІМЕРИ ЕКОНОМЛЯТЬ МЕТАЛ

На сто кілограмів знижено з початку року металомісткість кожного трактора Т-150К, що сходить з конвеєра ХТЗ. Співавторами цього успіху стали працівники заводу «Харпластмас», які налагодили виготовлення багатьох деталей з полімерних матеріалів. Представники обох підприємств увійшли до складу творчої групи, яка прискорює впровадження прогресивних новинок, а необхідною для цього оснасткою забезпечують спеціально створені експериментальні дільниці. Процес обробки пластмас автоматизовано. За рахунок їх використання на ХТЗ мають намір зберегти чавун і сталь для випуску сотень тракторів.

ПОРУЧ З ГЕРОЯМИ ЖИВ

Останні сто гектарів нескошеної пшениці в радгоспі «Искра» Цюрупинського району перетворились у знімальний майданчик. На замовлення дирекції господарства працівники райпобуткомбінату знімають тут кінофільм про передовиків жнив. Право бути його героями завоювали комбайнер молодий комуніст І. А. Леда, його помічник секретар комсомольської організації І. Ю. Леда і шофер В. Г. Самойлов. Нинішнього літа передовий екіпаж намолотив близько чотирнадцяти тисяч центнерів хліба.

У ці гарячі дні представників служби сервісу можна постійно бачити поруч з хліборобами. На полях Херсонщини діє близько двохсот пересувних пунктів побутового обслуговування сільських трудівників, а строки і якість виконання замовлень контролюють спеціальний штаб при побутоккомбінаті і тимчасова партгрупа з його працівників.

ПРОВІТРИТЬ ГЛИБОКІ ШАХТИ

Шахтарі Донбасу, гірники рудників, яким доводиться опускати все далі від поверхні землі, одержали надійну техніку, що забезпечує «дихання» глибоких шахт. Першу таку установку, розроблену в інститутах «Дондіпро-вуглемаш», гірничої механіки і технічної кібернетики імені Федорова і виготовлену на Донецькому машинобудівному заводі імені Ленінського комсомолу України, почали монтувати на споруджуваній вугільній шахті «Ждановська-капітальна».

Нова машина викидає повітряний струмінь з швидкістю п'ятнадцяти метрів на секунду, що дозволяє провітрювати найвіддаленіші вибої шахт на глибині більше кілометра. Продуктивність одного вентилятора така, що він здатний заповнити свіжим повітрям, скажімо, легкоатлетичний манеж.

Установка має найвищий коефіцієнт корисної дії порівняно навіть з найкращими її попередниками. А це дуже важливо: адже лише одного процента економії електроенергії, яку споживають вентилятори шахт Донбасу, вистачить місту з населенням 50 тисяч чоловік.

У нинішньому році донецькі машинобудівники випустять десять таких машин.

ЧАС МЕДОЗБОРУ

Передгірні господарства вивезли свої пасіки в Карпати, де все літо цвітуть медоноси. Нинішній сезон виявився успішним: з першого взятку державі продано тридцять тонн цінного продукту, що становить річну норму.

Останнім часом бджільництво сконцентровано в господарствах, які мають найбільш сприятливі умови для його розвитку. При районних управліннях сільського господарства створені спеціальні підрозділи по обслуговуванню пасік. Колгоспи і радгоспи повністю забезпечені здоровими і породистими бджолосімейками, на полях висіваються медоносні культури. Карпатські бджоли — невіддільні і продуктивні — мають широку популярність. Замовлення на них надходять з Уралу і Кавказу, Сибіру і Далекого Сходу. Першу партію крилатих трудівниць відправлено у В'єтнам.

На варті морських рубежів

Забезпечити надійний захист морських кордонів нашої Батьківщини, довжина яких понад 40 тисяч кілометрів, покликаний Радянський Військово-Морський Флот. У нього — слава бойова і революційна історія. Високу оцінку заслуг Військово-Морського Флоту містять слова товариша Л. І. Брежнєва: «Хіба можна не сказати про героїзм і мужність наших славних орлів-моряків, чий подвиг на Чорному і Балтійському морях, у холодних хвилях Північного Льодовитого океану і на тихоокеанських просторах вписали незабутні сторінки в історію Великої Вітчизняної війни».

Радянський народ свято береже плоди нашої великої перемоги. Поворот до розрядки, який відбувся у 70-і роки, істотно оздоровив політичний клімат планети. Проте агресивна природа імперіалізму не змінилась. Як свідчать факти, на шляху до миру існує ще чимало серйозних перешкод.

Вже тривалий період американські атомні підводні човни постійно крейсерують у водах Атлантики, Тихого океану і Середземного моря, несучи на борту ракети з ядерними боеголовками. Потенціально агресивні створили і постійно вдосконалюють так звані «сили загального призначення», основою яких є авіаносні ударні з'єднання.

Завдання Військово-Морського Флоту СРСР — не допустити на-

паду на Радянську країну з моря. Саме тому кораблі нашого флоту постійно перебувають в океанському плаванні, як цього вимагають державні інтереси.

Напхненною працею радянського народу, керованого ленінською партією, в післявоєнні роки створено якісно новий Військово-Морський Флот, здатний розв'язувати завдання в будь-якому районі Світового океану. Сьогодні невід'ємною частиною стратегічного щита нашої Батьківщини разом з ракетними військами стратегічного призначення є атомні підводні човни, озброєні балістичними ракетами. Зросли бойові можливості підводних, надводних і авіаційних протичовнових сил. Ця досконала військово-морська техніка — в надійних руках.

Особовий склад кораблів і частин розгорнув соціалістичне змагання за досягнення високих показників у бойовій і політичній підготовці, зміцненні військової дисципліни і організованості, підвищенні бойової готовності. В день свого свята радянські військові моряки з гордістю рапортують Комуністичній партії, Радянському народові про те, що Військово-Морський Флот надійно охороняє морські рубежі нашої Батьківщини.

(ТАРС).

ЖНИВА-79: ДЕНЬ ЗА ДНЕМ

РИТМ ЗБИРАЛЬНОГО КОНВЕЙЄРА

Фронт жнив з південних районів переміщується на північ. Колгоспи і радгоспи всіх областей республіки включилися в збиральну кампанію. Разом з технікою поспішили на допомогу сусідам механізатори, які вже впоралися із збиранням колосових у своїх господарствах.

Збирання ведеться в складних умовах. У зв'язку з жаркою сухою погодою зернові колосові культури на великих масивах виявилися низькорослими. Щоб зібрати врожай без втрат і провести роботи якісно, механізатори настроюють комбайни на низький зріз стебел, бункери — нагромаджувачі зерна — старанно герметизують. За прикладом іпатівців у господарствах створено великі механізовані загони і ланки, в яких зосереджена вся збиральна техніка, транспорт, служба технічної допомоги. Агрегати переведено на двозмінну роботу.

У кожному районі розроблено заходи, що допоможуть провести збирання в стислі строки, без втрат, створено групи по контролю за ходом, їх якістю робіт. Хлібороби прагнуть зібрати колосові за 10—12 днів. А це можливо лише при вмілій організації жнив. Так, у багатьох господарствах широко практикується розвантаження зерна на ходу, що значно підвищує продуктивність комбайна. Досвідчені механізатори встановили додаткові баки для пального: «Колос» може працювати без заправки по 18—20 годин.

У республіці в масовому порядку впроваджено контрольні об-

лоти і здачу механізаторам площ для збирання врожаю за актами, переглянуто оплату праці на комбінатах низькорослих хлібів. В результаті цих заходів підтримуються високі темпи і якість робіт.

Зростає напруження і на сільських трасах. По шляхах республіки курсує близько семи тисяч автомобілів з зерном нового врожаю. Робити швидкісні рейси, використовувати машини з найбільшим ефектом допомагає хороша підготовка техніки, широке застосування передового досвіду кращих водіїв. У районних об'єднаннях створено 2500 комплексних бригад. Більшість з них працюють за методом бригадного підряду. В колективах неухильно додержують погодинного графіка. За справність автомашин відповідають ланки технічного обслуговування, які працюють цілу добу.

Разом з тим навіть у цю гарячу жнивну пору в колгоспах і радгоспах республіки не послаблюється робота по догляду за посівами просяних. Так, механізатори Київської, Вінницької, Тернопільської та інших областей після дощів знову вивели агрегати на плантації цукрових буряків: іде розпушення міжрядь, вносяться туки й рідкі мінеральні добрива.

Жнива в розпалі. На елеватори йде новий хліб. Землероби докладають усіх зусиль, щоб вчасно зібрати його і закласти міцний фундамент врожаю наступного року.

(РАТАУ).

ЗУСТРІЧІ НА ГОСТИННІЙ ЗЕМЛІ

Хвилюючі зустрічі, вечори дружби, захоплюючі екскурсії надовго запам'ятаються учасникам інтернаціонального походу, який закінчився днями в Києві, — походу студентів-іноземців по місцях революційної, бойової і трудової слави радянського народу. 220 юнаків і дівчат — представники 43 країн світу, які навчаються у вузах Радянського Союзу, побували в семи областях України й Молдавії.

— Ідея походу, присвяченого 60-річчю комсомолу України, була дуже корисною, — сказала Кавалеро Ідалідез з Панами, яка вчистя в Ленінградському універси-

теті. — На гостинній радянській землі ми не тільки знайшли нових ширих друзів, а й на власні очі побачили, як працюють і відпочивають трудівники першої в світі країни, що будує комунізм, які чудові можливості створила молоді Радянська держава для навчання, відпочинку, активної участі в усіх сферах громадського життя. Величезне враження справило на нас відвідання піонерських таборів. Найбільш привілеюваний клас — юні громадяни СРСР мають усі умови для того, щоб рос-ти здоровими і щасливими.

(Кор. РАТАУ).

ВИРІШУЄМО ВАЖЛИВІ ЗАВДАННЯ

На Сімферопольському учбово-виробничому підприємстві відбулися відкриті партійні збори, які розглянули питання про стан продуктивності праці на виробництві.

Старший економіст Н. В. Обозинська у доповіді відмітила, що продуктивність праці у минулому році в порівнянні з 1977 зросла на 5,3 процента і в цілому план по продуктивності праці в десятиріччя буде виконано.

Які заходи сприяють дальшому зростанню продуктивності праці? На підприємстві розгорнуто боротьбу за скорочення непродуктивних втрат робочого часу. Це питання постійно перебуває в полі зору нашого агітколективу, який свої виступи підкріплює багатьма яскравими і доказовими фактами. Вони надовго закарбовуються у пам'яті. Наприклад, втрата однієї робочої хвилини у масштабі країни рівнозначна втраті повного трудового дня 200 тисяч робітників, а в масштабі нашого підприємства — випуску двох виробів.

Керівництво підприємства постійно пильнує за своєчасним початком і закінченням роботи змін, пуском і зупинкою конвеєра. Завдяки повсякденній виховній роботі і високій вимогливості майстрів тепер повністю ліквідовано випадки спізнання на роботу, не-

своєчасного її закінчення і прогули. Партійна організація контролює за тим, щоб громадські доручення робітники виконували у вільний від роботи час, не завдаючи шкоди виробництву.

Адміністрація, партійна і профспілкова організації підприємства проводять велику роботу по забезпеченню сприятливих умов для робітників, контролюють за дотриманням ними техніки безпеки, виробничої санітарії і гігієни, протипожежних та інших правил охорони праці. Варто зазначити, що протягом багатьох років на підприємстві не було випадків виробничого травматизму. Санітарна комісія, котру очолює Л. С. Чернявська, постійно слідкує за санітарним станом виробничих і службових приміщень. Підсумки рейдів вміщуються в спеціальному бюлетені. Всі ці заходи сприяють скороченню захворювань робітників і службовців, уникненню виробничого травматизму, більш продуктивному використанню робочого часу.

Робітники і службовці підприємства трудяться на совість, дотримують дисципліни праці, як основи порядку на виробництві, не допускають браку, постійно поліпшують якість продукції. У шерензі правофлангових — Н. А. Мельничук, Г. Д. Голубинець, О. Н.

Іващенко, М. І. Николенко, Н. Р. Осипчук та інші.

З метою підвищення ефективності виробництва і якості продукції на підприємстві застосовується досвід ростовчан «Працювати без відстаючих». На загальних зборах робітники, інженерно-технічні працівники і службовці схвалили цей рух і взяли зобов'язання виконати план чотирьох років п'ятиріччю до Дня Конституції СРСР. Повсякденне керівництво цим рухом здійснює штаб на чолі з директором підприємства і штаби трудового дня по бригадах, котрі очолюють комуністи Л. Ф. Баталова, М. К. Капітонов, А. Ф. Романов та В. Дранкова. Перед ними стоїть завдання — вчасно довести до кожного працівника план на місяць, декаду, робочий день. Про хід трудового суперництва повідомляють спеціальні екрани соціалістичного змагання.

Велике значення на підприємстві приділяється вихованню робітників за зразково виконання їх доручень, ефективне використання робочого часу. З цією метою в бригадах, на дільницях регулярно проводяться лекції, бесіди, доповіді.

На партійних зборах добрі слова були адресовані технологі підприємства Л. Б. Позняк, котра проводить велику роботу по по-

кращенню технології виробництва, впровадженню нових пристосувань і модернізації обладнання. Під керівництвом головного інженера Л. К. Репченко за останній час впроваджено ряд пристосувань, які значно підвищили продуктивність праці. Реконструйовано швейну машину 25А класу, прес для запресовки кишень, виготовлені трафарети на рукавиці, фальц-прес для намітки пришивання кишень на полочки куртки та інше. Вагомий внесок у цих змінах наших раціоналізаторів Н. І. Болдирева, Л. Б. Позняк, А. Г. Забашти, Н. А. Бельського.

Модернізація обладнання, впровадження пристосувань дали можливість збільшити випуск продукції в нинішньому році більш як на 4 проценти, що в сумі складає 97 тисяч карбованців або 10 тисяч штук костюмів. Впровадження заходів з НОП дало підвищення продуктивності праці проти плану на 3,7 проценти.

Разом з тим, партійні збори звернули увагу на ряд недоліків. А саме: недостатньо проводиться фотографування робочого дня з метою виявлення втрат робочого часу, ще недостатньо працює партійна організація по поширенню передових методів роботи, поперехову проводиться економічний аналіз роботи дільниць, бригад.

Для усунення недоліків і покращення роботи партійні збори прийняли відповідне рішення.

К. МИХАЙЛЕНКО.

м. Сімферополь.

Золоті руки у бригадира-верстатника Бродівського учбово-виробничого підприємства, що на Львівщині, Анатолія Івановича Папроцького. Яке б завдання він не одержав, завжди виконає його вчасно і з відмінною якістю.

Уже кілька років підряд Анатолій Іванович перемагає у соціалістичному змаганні. Він — ударник комуністичної праці.

За сумлінну роботу, високу майстерність, творчий пошук, А. І. Папроцького удостоєно високої нагороди — ордена «Знак Пошани». Виробничі завдання робітник виконує на 135—140 процентів.

На знімку: Анатолій Іванович Папроцький.

Фото И. МІНДЕЛЯ.

Заслуженим авторитетом користується на Енакіївському учбово-виробничому підприємстві Володимир Олексійович Шляхов. Він очолює бригаду заготівельної дільниці УВП.

Ударник комуністичної праці, Шляхов нагороджений знаком перемоги соціалістичного змагання десятиріччя п'ятиріччя.

До Володимира Олексійовича завжди тягнеться молодь. Це тому, що він висококваліфікований спеціаліст і людина доброї душі. Як багато інших, молодий робітник Володимир Светіков по приході на підприємство відчув піклування Шляхова.

На знімку: (зліва направо) В. О. Шляхов і його учень В. Светіков.

Фото И. МІНЬКА.

ПРО НАРОДНИЙ ПОДВИГ

«Творчий розвиток ленінських принципів кадрової політики у творі товариша Л. І. Брежнєва «Цілина» — такою була тема науково-практичної конференції, проведеної Одеським обласним відділом УТОГ.

В роботі конференції взяли участь всі керівники культзакладів області, голови первинних організацій УТОГ, керівники Одеського виробничого об'єднання «Електрик», робітники об'єднання.

З доповіддю «Книги Л. І. Брежнєва «Мала земля», «Відродження», «Цілина» — героїчний літопис історії народу» виступила голова правління обласного відділу УТОГ В. І. Семенова.

Вся трилогія — це талановита розповідь про героїчне минуле радянського народу. Проникнуті любов'ю до Батьківщини, відданістю справі комунізму, сторінки книг-спогадів несуть всім радянським людям могутній заряд творчої енергії. Цілінна епопея стала переконливим підтвердженням переваги соціалістичного ладу, втілення дружби і єдності всіх народів нашої Батьківщини. В книзі «Цілина» відтворено характери радянських людей. Як підкреслив на республіканській науково-практичній конференції товариш В. В. Щербинський, книги спогадів Л. І. Брежнєва — це справжній гімн людині, людині-трудівнику, людині-творцю.

Книга «Цілина» стала підручником людинознавства. Вона намагає нас постійно вдосконалювати стиль політико-виховної роботи,

вчить концентрувати увагу на невирішених проблемах, критично оцінювати зроблене, творчо підходити до досягнення намічених рубежів. Головне завдання — працювати результативно, з найвищою віддачею. Користуючись термінологією «Цілини», продовжувала В. І. Семенова, переднім краєм нашого наступу має стати розгортання широкої агітаційно-пропагандистської роботи, первинним організаціям слід широко використовувати в роботі приклади мужності і самовідданості, ідейної переконливості, вірності радянським людям справі партії Леніна, що містяться у спогадах Л. І. Брежнєва.

Темі «Подвиг першопілітників» присвятив свій виступ заступник секретаря партійної організації ОВО «Електрик» А. Ф. Макас. Для книги Л. І. Брежнєва «Цілина» характерне глибоке проникнення у внутрішній світ людини. Саме люди, робота з людьми становлять серцевину змісту. Цілінна епопея стала школою патріотичного, трудового і морального виховання. На ціліні мільйони радянських людей вершили вікомний подвиг.

Бібліотекар Одеського обласного будинку культури присвятила свій виступ темі «Цілина» — великий внесок у радянську художню документалістику. В книзі «Цілина» факт під пером автора стає художньо-документальним узагальненням, людина в конкретних історичних умовах досягає висоти художнього образу.

Серед правофлангових багатотисячного колективу новокраматорців — люди різних професій: верстатники, слюсарі-складальники, фрезерувальники, столярі, теслі та інші. За три з половиною роки виконав чотирирічне завдання і рамник тарного цеху виробничого об'єднання «Новокраматорський машинобудівний завод», член УТОГ Олександр Михайлович Барішев.

Трудову діяльність Олександр Михайлович розпочав у 1957 році в тарному цеху. Наставником і вчителем його був досвідчений кадровий робітник, член КПРС, учасник Великої Вітчизняної війни Василь Павлович Корінь. Сьогодні, як і раніше, Барішев користується заслуженою повагою і авторитетом серед своїх товаришів по роботі. Він очолює одну з передових бригад в тарному цеху. Одинадцятий рік минуло, як О. М. Барішеву присвоєно звання «Ударник комуністичної праці».

Заступник директора об'єднання «Електрик» з виховної роботи Ю. І. Осельська присвятила свій виступ питанню якостей керівника. Твір «Цілина», сказала вона, служить нам підручником у виховній роботі з кадрами, вчить нас, керівників, дотримувати свого слова, виконувати намічені плани, бути ініціативними.

«Цілина — земля трудового подвигу» — тема виступу завідувача Белгород-Дністровським клубом Г. П. Барвіненка, який відзначив, що зі сторінок книги люди постають справжніми героями, витримують важкі випробування. В ході небажаних в історії перетворень на ціліні вирости люди особливого складу, які готові на щоденний подвиг. Велика справа, велика мета породжували і велику енергію.

Учасники конференції заслухали виступ інструктора облвідділу І. Я. Бульбач «Героїчні традиції партії і народу — джерело сили і натхнення радянської молоді». Інструктор підкреслила, що книга змушує молодих трудівників задуматися над своєю життєвою позицією.

З великим піднесенням учасники конференції схвалили рекомендації ідеологічного активу республіки по глибокому оволодінню досвідом політико-виховної роботи, сконцентрованим у творах Леоніда Ілліча Брежнєва.

Л. ЄРШОВА,
інструктор Одеського облвідділу УТОГ.

ДОПОМОГА ДОЗОРЦІВ

Головні завдання, які стоять перед колективом Полтавського УВП-1, — це боротьба за успішне виконання виробничих завдань, підвищення якості продукції, економія сировини і паливно-енергетичних ресурсів. В цій справі значну допомогу адміністрації і громадським організаціям подають народні дозорці.

До складу групи народного контролю нашого підприємства обрано 21 чоловіка — переважно передовиків виробництва, в тому числі шістьох комуністів і чотирьох комсомольців. Очолює її бюро у складі семи осіб.

Свою роботу народні дозорці проводять за планом, який складається на рік і на кожний квартал. Зокрема, влаштовуються такі заходи, як перевірка стану і зберігання товарно-матеріальних цінностей складу готової продукції, перевірка якості роботи в бригадах швейних цехів, на закрийній і підготовчій дільницях, додержання режиму економії.

У першому кварталі нинішнього року по підприємству заощаджено 14,3 тисячі кіловат-годин електроенергії, 19,9 тисячі кубометрів газу або 23,3 тонни умовного палива, 1360 метрів тканин і 1960 метрів ватину — всього на суму 3036 карбованців. Безумовно, в цьому велика заслуга і народних контролерів, які не тільки самі добиваються економії, а й вимагають цього від своїх колег.

Серед кращих дозорців — М. Є. Кулько, М. С. Щербакова, І. В. Епельбаум, А. В. Каліненко, Н. І. Валуїська та інші. Яке завдання не доручив би цим товаришам, вони завжди виконують його на совість і в строк.

Члени групи народного контролю нашого підприємства і надалі подаватимуть дійову допомогу адміністрації у боротьбі за високі техніко-економічні показники.

М. СОЛОД,
заст. голови групи народного контролю Полтавського УВП-1.

В А В А Н Г А Р Д І

Професія рамника на заводі — одна з рідкісних. Головне в роботі — правильно установити полотно пилки, а далі дивись, щоб дошки були рівні.

Член нашого Товариства не тільки сам сумлінно працює, а й допомагає іншим. Він щедро передає свої знання молодим робітникам, навчив професії рамника Володимира Омеляновича Шпиленка, а нині вчить Галину Іванівну Бондаренко та Володимира Петровича Коваленка.

Олександр Михайлович — учасник республіканського огляду економії і бережливості. На його особовому рахунку з початку року зекономлено більше 34 кубічних метрів лісоматеріалу на суму

10720 карбованців. Це матеріал, з якого можна виготовити стільки рам і дверей, що вистачить для 100-квартирного будинку.

У 1978 році за високі виробничі показники в соціалістичному змаганні колектив бригади здобув звання «Краща бригада заводу», а сам бригадир — перемоги соціалістичного змагання.

Після робочого дня часто можна побачити Барішева у міському клубі Товариства, де він разом з дружиною відпочиває у колі друзів.

Ф. КАЛАФАТ,
модельник об'єднання «Новокраматорський машинобудівний завод»
Донецька обл.

ВДОСКОНАЛЮЮЧИ РІВЕНЬ РОБОТИ

У компактній групі на Харківському заводі транспортного машинобудування імені Малишева трудяться 293 глухих робітників і службовців. Обслуговує їх інструкторська група в кількості 5 чоловік, яку очолює Н. Ф. Рах-мал.

Спільно з адміністрацією та комітетами профспілки цехів, де трудяться нечуючі, інструктори-перекладачі проводять серед членів УТОГ роз'яснювальну роботу по важливих документах партії та уряду, беруть активну участь в організації змагання і руху за комуністичне ставлення до праці, сприяють поширенню досвіду передовиків і новаторів виробництва.

Спільно з відділом підготовки кадрів підприємства і керівниками цехів для глухих організовують заняття по вивченню технічного мінімуму, курси підвищення кваліфікації. Інструктори-перекладачі постійно залучають нечуючих робітників, ІТП і службовців до участі в діяльності товариства винахідників і раціоналізаторів, регулярно доводять до їх відома тематичний план заводу по модернізації виробництва і поліпшенню якості продукції. В результаті впровадження цінних пропозицій, що їх внесли О. П. Дяченко, Б. А. Тряпін, А. В. Безобразов, В. М. Зотов та інші, одержано економічний ефект в розмірі 6,8 тисячі карбованців.

Інструкторська група постійно контролює питання створення нормальних і безпечних умов праці глухих. Допомогає старшим майстрам та інженерам з техніки безпеки проводити профілактичну роботу, спрямовану на зниження виробничого травматизму. Не залишається без уваги і питання

правильного використання праці глухих, забезпечення матеріалами та інструментами, своєчасне оформлення і видача нарядів, оплата праці глухих. Ці питання інструктори-перекладачі постійно контролюють безпосередньо на робочих місцях, виробничих дільницях. Так, робітника Н. В. Лизогубова адміністрація цеху направила на роботу по ремонту покрівлі. Інструктор-перекладач вчасно довели до відома керівників цеху про те, що глухим протипоказана праця на висоті. Своєчасне роз'яснення подібних питань можливе тому, що свій трудовий день інструктори-перекладачі розпочинають в цехах, де працюють члени УТОГ.

Одними з перших на Харківщині інструктори-перекладачі заводу імені Малишева стали ініціаторами розвитку наставництва серед глухих. Тепер на підприємстві створено раду наставників нечуючих, яку очолює інструктор В. В. Скляренко. Рада здійснює керівництво і спрямовує роботу 21 наставника, що вносять свій вклад у справу формування молоді з недоліками слуху, комуністичного ставлення до праці, допомагають їй оволодіти спеціальністю, професійними навиками. Серед кращих наставників заводу імені В. Н. Букреева, М. Г. Рижкіна, А. Г. Пінчукова, Ю. В. Машкіна.

Інструкторська група постійно вдосконалює рівень своєї роботи, вносить цінні пропозиції в розв'язання питань праці, побуту і відпочинку трудящих глухих та їх сімей.

В. КОЗИР,
голова комісії Харківської
облпрофради по роботі серед
глухих.

У друзів по змаганням

НАСТАВНИЦЯ

— Раїса Федорівна? Та це ж «Майстер — золоті руки», справжня наставниця молоді! — так вам скаже більшість з тих, що працюють разом зі швачкою-мотористкою Оршанського УВП Р. Ф. Попченко. І для більшого переконання вони додадуть:

— Нагороджена орденом Трудової Слави III ступеня!

— Ударника комуністичної праці. Краща за професією!

— Відмінник якості. Член місцевого і голова первинної організації БілТОГ підприємства!

Чим же заслужила таку високу шану проста робітниця?

— Працелюбністю, скромністю і постійною готовністю прийти на допомогу іншим! — відповіла на це питання директор підприємства Зінаїда Іванівна Новикова і підкреслила: — Саме завдяки таким трудівницям, як Раїса Федорівна, ми вже декілька років підряд не маємо рекламаций на свою продукцію.

Ми зустрілися зі знатною робітницею під час обідньої перерви. Розмовляти з нею було легко і просто.

— Знаєте, я дуже люблю свою професію, — сказала вона. — Напевне й успіх прийшов так швидко тому, що вклала в загальну справу частку свого серця.

Двадцять один рік трудиться Раїса Федорівна на підприємстві. Розпочинала ученицею. Першою її наставницею була краща швачка Євгенія Гуріна.

— Мені дуже хотілося якнайшвидше опанувати спеціальністю швачки, — згадує вона. — Тому й квапилася. А коли поспішаєш, то й не все гаразд виходить. Наставниця моя спокійно і доброзичливо говорила: «Не квапся, дочко, будь уважною і справа піде на лад». А потім ще й показувала, як прилаштуватися, щоб строчка виходила рівною і красивою.

З того часу минуло багато років, а Раїса Федорівна і тепер з вдячністю згадує свою першу наставницю, яка навчила її майстерності і вправності. Нині Р. Ф. Попченко вже сама стала наставницею. Вона так само сумлінно і доброзичливо навчає молодих швачок-мотористок, вкладаючи в цю справу не тільки свій багатий досвід, але й новаторський пошук.

— Був час, — продовжує Раїса Федорівна, — коли керівники нашого підприємства мали неприємні зустрічі з інспекцією по якості. Був, але канув в минуле. Спочатку поставили заслін браку, потім почали боротися за випуск тільки відмінної продукції. Не одразу, звичайно, звели нанівець рекламаций. Не одразу кожна дільниця, кожна робітниця домоглися бездефектної здачі швейних виробів.

Тепер у нас впроваджено комплексну систему управління якістю продукції, що допомагає опінити працю кожного. Створено «еталони зразкової роботи», де все — і строчка, і припасовка, і волого-теплова обробка — відповідають вимогам стандарту. І тому нічого дивного немає в тому, коли до початку зміни, або під час робочого дня, до зразка підійде то одна, то друга майстриня, щоб ще раз придивитись до нього і вже працювати так, щоб вийшла продукція найвищої категорії якості.

Еталон на підприємстві став не тільки наочним прикладом, але й своєрідним моральним стимулом якійсь праці. І Раїса Федорівна одна з перших у колективі почала експериментувати і показувати не тільки високий виробіток, але й вищу якість продукції.

Молоді швачки-мотористки Олена Ананчик, Марія Кіюц та інші

так і горнуть до Раїси Федорівни. Вони приглядаються до того, як досвідчена швачка готує робоче місце, перевіряє справність машини, створює запас, налагоджує міжопераційний контроль. Передова виробництвом розуміє, що недостатньо тільки їй, одній, добре шити. Треба, щоб у всьому потіці було добре. Взяти, наприклад, строчку. З багаторічної практики знає: чим більше застібок, тим швидше стаються деталі. Досить, скажімо, лише трохи зрушити рычажок... як одразу зростає виробіток. Але при цьому шов стає менш міцним, через що нерідко трапляється брак...

Тепер інша справа. Турбота про кількість стала невіддільною від якості. Строчка точно відповідає еталону. Тут багато допомагає змагання і взаємоперевірка взятих зобов'язань, а також девіз трудового суперництва: «Жодного відстаючого поруч». Молоді робітниця прагнуть у всьому перейняти досвід і майстерність ветеранів підприємства, ударників комуністичної праці. Перевищила, скажімо, Марія Кіюц змінне завдання, то й сусідка Олена Ананчик намагається ні в чому не відстати від неї. А на дільниці тим часом з'являється «Блискавка»: «Якщо подруга вміє, наздожені її, добийся кращих результатів!».

Незважаючи на зайнятість, хатні турботи, Раїса Федорівна знаходить час для навчання. Вона відвідує 12-й клас вечірньої школи, успішно оволодіває знаннями, багато читає, постійно розширює світогляд.

Без міцних теоретичних знань, — нагадує вона своїм подругам, — не можна оволодіти високою майстерністю і домогтися нових успіхів у змаганнях. Ось чому слід постійно вчитися і йти в ногу з часом.

Хорошими подругами Раїси Федорівни стали швачки-мотористки Валентина Садовська, Людмила Моносова і Надія Козловська. Вони не тільки змагаються між собою, але й разом беруть участь в художній самодіяльності, організовують дозвілля, обговорюють новинки художньої літератури. Все це допомагає їм не тільки в праці, але й в вихованні дітей, у проведенні сімейних зустрічей у вихідні і святкові дні.

Як член місцевого комітету і голова первинної організації БілТОГ Р. Ф. Попченко не проходить байдуже, коли окремі робітниця несумлінно ставляться до дорученої справи, допускають прогули, не дорожать своєю робітничою

чесною. Так, наприклад, трапилося з Вірою Сусленковою. Якось, ця в минулому старанна дівчина, почала допускати брак в роботі. Коли ж її покрикували за упушення, вона образилася. Мовляв, її не хочуть зрозуміти і занадто прискіплюються...

З Сусленковою довелося серйозно поговорити на засіданні місцевого. Старші товариші та й подруги по роботі нагадали їй, що амбіція, в яку вона вдарила, ні до чого хорошого не приведе. І молода робітниця зрозуміла свою хибну поведінку, почала виправлятися.

У Раїси Федорівни багато високих титулів: але вона не хизується своїми успіхами, а продовжує з попередньою наполегливістю вдосконалювати майстерність і завоювати нові висоти в змаганнях. Передова робітниця завершила особисту п'ятирічку і вже працює в рахунок 1981 року.

Важко вловити всі ті тонкощі її професійної майстерності, з яких складається успіх. А суть їх в одному: Раїсі Федорівні все вдається робити трохи швидше — буквально на секунди. І ще одне: вдається зацікавити людей, що працюють поруч, в кінцевому результаті всього колективу.

Не за один день це вдалося, але на своїй дільниці, на своїй зміні вона допомагає майстру створювати саме таку атмосферу. На республіканському змаганні швачок-мотористок «Краща за професією» Раїса Федорівна завжи займала призові місця. Спеціалісти ставили їй одне і те ж запитання: «Чи можна працювати на такому рівні постійно?». І вона впевнено відповідала: «Звичайно можна, але для цього треба постійно вчитися, відпрацьовувати свої дії до автоматизму і успіх буде забезпечений!».

...Завершився черговий трудовий день. Раїса Федорівна уступає своє робоче місце напарниці. Стомлено піднімається і одразу стає по-домашньому принадною і трохи сором'язливою.

Особистий внесок кожної швачки-мотористки в поліпшення роботи колективу, — зауважує вона, — це дуже важливий резерв підвищення якості продукції, внесок у дострокове виконання своїх соціальних зобов'язань і п'ятирічного плану в цілому!

Іван ТИТОВ.

На знімку: швачка-мотористка Оршанського УВП Р. Ф. Попченко за роботою.

Фото Л. КУНКИНА.

ЛЮДИ КОЛГОСПНОГО СЕЛА

ПОЛЕЧКО, ПОЛЕ

Трудового Червоного Прапора. Минулорічні жнива Володя провів на старенькому СК-4, але довів, що навіть списаний комбайн здатен на високі результати. Зараз у В. Володзького — новенька, свіжофарбована «Нива», як нарядна наречена. Серед жовтизни хлібів її видно здалеку, та механізатори розпізнають його комбайн по саморобних пристроях. Власноруч прилаштував пневмостему, резервуар для води. Тепер не треба лазити з відрами на комбайн, щоб залити радіатор. А до причепа приладнав штир, переробив серву і тракторний візок для соломи причеплюється і відчеплюється автоматично.

Хлопці допитувалися: «А на що ти оцю шестерню причепив?» Виявилось, з її допомогою і ланцюгового приводу стало легко повертати барабан комбайна, коли той забивався масою. На другий день механізатори побачили, як Володимир переставляв передні колеса в комбайні. Тепер зручно стало добиратись до коробки передач, доглядати за нею, заправляти мастилом. Коли все те доскільки вивчали, переймали новачки В. Володзького, намагалися і собі застосувати їх. Івану Яковичу не давала спокою думка про переобладнання гальмів. Вони діють на гідравліці, але часто пробиваються трубки і виходять з ладу. Тоді не так то й легко зупинити комбайн на підвищенні швидкості. Іван Якович порадився з Володимиром і разом дійшли спільного вирішення. Тепер муфта зчеплення діє як на гідравліці, так і при механічному натиску.

...Вишикувавшись журавлиним клином, пливли хлібним ланом степові кораблі. У такт хліборобському серцю струменіло бурштунове зерно у кузов авто.

О. ПАЩЕНКО,
інструктор Ворошиловградського облвідділу УТОГ.
Фото автора.

В ЦЕХ ПРИЙШЛА УЧЕНИЦЯ

В оптико-складальний цех Зінаїда Брюханова прийшла порівняно недавно. Проте дівчина відразу привернула увагу своїм працелюбством, витримкою, відчуттям такту.

З перших же днів роботи Зіну оточили увагою і турботою, вселили віру у власні сили. Відчутну допомогу новенькій надали досвідчені робітники, змінний майстер І. А. Гуренко, начальник цеху, се-

кретар партійної організації Н. С. Багрич. Ця доброзичливість, щирість і теплота сприяли професійному росту З. Брюханової.

Спочатку Зіна працювала ученицею на дільниці намотування котушок трансформаторів для фільмоскопів. Та в ролі новачка їй довелося побути недовго. Вже за перший місяць роботи вона впровадила завданням досвідченого робітника, а наступного — показ-

ник продуктивності праці сягнув 115 процентів. Беручість і працьовитість дівчини не пройшли повз увагу начальника цеху, котра запропонувала оволодіти їй ще одним фахом — юстирувальника.

Зараз Зіна працює з повною віддачею сил, з вірою в світле завтра. Дівчина трудиться серед людей, котрі вірні випробуваному правилу життя: один за всіх, всі за одного.

О. ГРОМОВ,
інженер з НОП Харківського УВП-1.

ЗБАГАЧУЙТЕ ВЛАСНЕ МОВЛЕННЯ*

Загальновідомо, що існує тісний безпосередній взаємозв'язок між розвитком мовлення та інтелектом. Велике значення має розвиток мовлення нечуючих у зв'язку з їх практичною діяльністю. Вміння відбити в мовленні власну діяльність — це не тільки запорука розвитку найвищої форми мислення — словесного мислення, а й умова розуміння змісту діяльності інших людей, причому не тільки тих, які працюють поруч, а й тих, які відображені у художніх творах, статтях, картинах, кінофільмах.

У нечуючих учнів ще в школі формують уміння передавати в словесній формі свої враження, почуття, власну діяльність. Після закінчення школи, коли вчителів та вихователів поруч немає, а практична діяльність нечуючих значно розширюється, перед вчорашніми учнями з особливою гостротою постає питання про самостійне збагачення мовлення, самостійне оволодіння мовленням у зв'язку з новою практичною діяльністю. Але виявляється, що дорослі глухі не завжди підготовлені до самостійного збагачення мовлення і тому значна частина їх різноманітної практики залишається поза словесним мовленням. Ось, наприклад, при перевірці мовлення учнів вечірніх шкіл, робітників УВП, ми виявили, що вони не знають цілого ряду слів-професіоналізмів, таких як: «верстат», «операція», «деталь», «емблема», «улакувати» та ін., а ці слова позначають предмети, дії, які мають місце в повсякденній виробничій діяльності дорослих глухих. Кожне з названих слів може зустрічатись нечуючим в усному чи писемному мовленні в безлічі варіантів — словосполучень. Так, слово «деталь» може вживатись у різних словосполученнях: «деталі крою куртки», «деталі машини», «деталі розмови», «деталі сюжету», «деталі портрета», «деталі одягу», «деталі костюма» тощо. Незнання єдиного слова «деталь» перешкодить розумінню цілого ряду висловів або і тексту в цілому.

Таких прикрих випадків можна уникнути. Адже це ж слово нечуючий може засвоїти мимовільно, без особливих зусиль в процесі своєї основної виробничої діяльності, якщо він візьме за правило виписувати назви оточуючих предметів, дій, які виконує.

У зв'язку з сказаним постає питання про визначення умов, за яких нечуючі могли б з більшим успіхом збагачувати своє мовлення самостійно на основі своєї власної діяльності. Причому не викликає сумніву те, що глухі, як

* Початок див. «Наше життя» від 3 березня ц. р.

і чуучі, можуть одержати бажану словесну інформацію від оточуючих в процесі практичної діяльності, якщо вони проявляють пізнавальну активність, ініціативу в здобуванні мовних знань. Що лежить в основі такого пізнання, за яких умов можна мати позитивні наслідки в збагаченні нечуючими власного мовлення, в удосконаленні уміння усвідомлювати свій досвід за допомогою мови й змисловіше висвітлювати його?

Насамперед зазначимо, що наші дослідження особливостей мовлення дорослих глухих показали залежність змістовності їх розповідей не тільки від знання слів-назв оточуючих об'єктів, а й від уміння здійснювати аналіз практичної ситуації, про яку вони розповідають. Чууча дитина, засвоюючи за допомогою слуху назви предметів, які попадають в поле її зору, до яких вона доторкається, вчиться здійснювати при цьому одночасно з засвоєнням мови своєрідний аналіз оточуючого середовища, виділяти в ньому ознаки, істотні для тієї чи іншої ситуації. Такий аналіз чуучий вчиться робити мимовільно, його здійснення супроводжується словом. Нечуюча ж людина, внаслідок відсутності слуху, аналіз оточуючого в такий спосіб не здійснює. Вміння виділяти ті чи інші об'єкти, їх окремі деталі у нечуючих необхідні спеціально формувати ще в школі і вдосконалювати протягом усього життя.

Причому, доцільно — опиратись на збережені повноцінні аналізатори, враховувати їх особливості. Те ж, що нечуюча людина сприймає збереженими органами чуття, зокрема зором та дотиком, ми ще недостатньо використовуємо для формування вміння цілеспрямовано сприймати оточуюче середовище з метою його «омовлення», самостійно аналізувати його за допомогою мови, а значить, для розвитку логічного мислення. Щоб використати, наприклад, результати зорових відчуттів (тобто те, що бачить глуха людина) для відображення в словесному мовленні, нечуюча людина повинна певною мірою «організувати» своє зорове сприймання. Що це значить? Пояснимо. Кожна людина повноцінним зором сприймає з оточуючого середовища цілу картину. Причому в цій живій картині людини одночасно бачить (сприймає зором) групи предметів, які взаємопов'язані (люди, тварини, предмети тощо), а також поодинокі предмети. Для того, щоб описати те, що бачить людина, їй треба визначити елементи, основні й другорядні для даної ситуації, встановити послідовність словесного опису баченого, а це, по суті, означає, що треба здійснити аналіз оточуючої дійсності, виявити взаємозв'язки

між її елементами. Крім того, слід знати назви об'єктів, що сприймає людина зором.

Тому, по-перше, кожен з нечуючих повинен уміти самостійно виділяти важливі для даної ситуації об'єкти, спираючись на зорові, а також на дотикові відчуття. По-друге, навчитись називати виділені об'єкти. До речі, «омовлення» навколишньої дійсності можна здійснювати на основі дотикових відчуттів без особливих труднощів. Адже ці відчуття, як і мова, послідовні (так, слово йде одне за одним, як рука переміщується з однієї деталі на іншу, з одного предмета на інший). Кожному з тих, хто прагне вдосконалювати свою спостережливість, своє мовлення на основі чуттєвої взаємодії з навколишнім середовищем, необхідно пам'ятати, що все, що сприймається (зором, дотиком чи іншими органами чуття) має назви, причому це назви не лише самого об'єкта, а й його властивостей. Так, наприклад, людина тримає в руках клаптик тканини якоїсь дивної форми. Природно виникає питання, що це? Виявляється, що це деталь підкладки, вона тонка, шовковиста тощо.

Отже результати відчуттів дорослих глухих (зорових, дотикових) можуть служити їм своєрідними сигналами для вияснення з допомогою оточуючих відповідних слів, а значить, базою для збагачення їх мовлення.

Успіх самостійного збагачення мовлення нечуючих у зв'язку з їх індивідуальною діяльністю залежить від ініціативності цих людей у виясненні назв всього, що вони сприймають. В цьому їм охоче допоможуть оточуючі (чуучі або глухі, які добре володіють мовою). Ті ж, хто хоче вдосконалювати своє мовлення, повинні демонструвати своїм «помічникам» об'єкти (предмети, дії, явища тощо), назв яких вони не знають, або позначати їх жестами. А «помічник» вже допоможе перекласти ці жести на словесну мову.

Назви об'єктів, які зустрічаються нечуючими у повсякденному житті слід вияснити у оточуючих постійно.

Якщо нечуючі з власної ініціативи будуть збагачувати своє мовлення у повсякденній практичній діяльності, то це значно розширить можливості їх мовного розвитку, розвитку інтелекту. Дуже важливо, за словами відомого педагога К. Д. Ушинського, щоб будьяка позитивна діяльність перейшла у звичку, а звичка стає рушійною силою розвитку людини.

К. ЛУЦЬКО,

кандидат педагогічних наук,
науковий співробітник сектора сурдопедагогіки НДІ педагогіки УРСР.

Галина Дмитрівна Кученкова, яку ви бачите на цьому знімку, закохана у мистецтво. Житомирський обласний будинок культури став для неї другою домівкою. Не буває дня, щоб Галина не завітала сюди. То на репетицію, чи в бібліотеку, то в клуб «Сучасник» чи «Ми любимо поезію». В культзакладі вона завжди знаходить заняття до душі.

Кученкова — активна учасниця художньої самодіяльності. Вона з великим ентузіазмом виступає на концертах, на вечорах мімічного читання.

Галину обрано членом ради Будинку культури. Всі доручення вона виконує сумлінно, не шкодуючи особистого часу.

Фото І. ТОЛОЧКА.

ПРИСВЯЧЕНО ДІТЯМ

Культзаклади та організації УТОГ Одеської області у Міжнародний рік дитини проводять багато заходів, присвячених цій події.

Так, нещодавно Болградський клуб провів зліт-естафету, присвячену Міжнародному року дитини. Перед учнями місцевої школи-інтернату для глухих дітей виступили з концертом учні Одеської школи-інтернату № 97, учасники художньої самодіяльності обласного Будинку культури.

В Ізмаїльському клубі відбулася зустріч з багатодітними матерями М. С. Чигиною та А. А. Коваль. Жінки поділились досвідом виховання дітей у сім'ї, розповіли про допомогу держави. В цьому ж клубі проведено зустріч з найстарішим педагогом Ізмаїлу Т. С. Володіною. З успіхом пройшли вечори «Всім дітям світу — щастя дитинства», «Свято дитинства».

У Любашівському клубі члени УТОГ зустрілися з матір'ю восьми дітей Є. А. Коломійченко. Тільки в нашій країні можливо, щоб усі діти такої великої сім'ї одержали вищу освіту.

В усіх клубах проведено бесіди «Поглянь на своє дитинство», «Ленін і діти», вечори запитань і відповідей про відносини між батьками та дітьми, оформлено стенди «1979-й рік — рік дитини», систематично проводяться читання художньої літератури, перегляди фільмів.

Обласний відділ УТОГ організував фотоконкурс «Діти — наше майбутнє». Жюрі визнало кращі роботи В. Мартинова (Одеса) «З легким паром» та І. Д. Дудковського (Балта), «Моя онука».

Одеський будинок культури незабаром проведе конкурс дитячого малюнку під девізом «Хай завжди буде мир!».

Л. РАЙ.

Парад 1500... подарунків

Спрямовані в зоряне небо космічні кораблі, висотні будинки, школи, які потопануть у зелені — різноманітний світ дитячих малюнків. Вони є своєрідним епіграфом до міжгалузевої виставки-огляду «Все для дітей», що відкрилася на ВДНГ УРСР і присвячена Міжнародному року дитини.

В експозиції павільйону «Товари народного споживання» підприємства легкої, харчової, м'ясомолочної, лісової і деревообробної, місцевої промисловості, торгівлі і побутового обслуговування представили більш як півтори тисячі своїх виробів. Асортимент їх надзвичайно різноманітний — від іграшок, серед яких зайняв почесне місце олімпійський ведмидь, наборів цукерок, музичних інструментів і до «екіпажів» для новонароджених. Багато з цих виробів мають державний Знак якості.

Правильно умеблювати дитячу кімнату дасть можливість меблевий гарнітур, розроблений спеціалістами інституту «Укрдіпробел». Для школяра тут обладнано робоче місце, де в його розпорядженні розсувна дошка, рахівниця. Невелика гімнастична стінка допоможе дитині робити зарядку вдома, як у спортзалі. Випуск таких наборів освоїв Мукачівський лісокомбінат. Зручні меблі для дитячих садків виготовляють Мелі-

топольська меблева фабрика і Львівський меблевий комбінат.

Велосипеди «Спринт» з маркою сумського заводу «Металоширжиток» — мрія кожного хлопчика. Таких елегантних, сяючих яскравими барвами машин у нинішньому році буде випущено десять тисяч. Подібні до них і «Зайка-люкс-2» Львівського мотозаводу. «Парад» техніки доповнюють оригінальний педальний автомобіль запорізького заводу «Комунар» та його співбрат, створений на Львівському заводі автотранспорту.

На випуску дитячого одягу в системі Міністерства легкої промисловості УРСР спеціалізується п'ять виробничих об'єднань, 25 швейних і трикотажних фабрик, на випуску взуття — три фабрики і 70 цехів і потоків. Нині вони запускають у виробництво сотні нових моделей.

Про роботу «дитячих» цехів розповідають також стенди, які представляють службу сервісу. Досвідчені педагоги навчають нині дітей музики, малювання, фотографії, іноземних мов. У багатьох містах організовано службу нянь.

На основі виставки буде проведено республіканський конкурс кращих виробів для дітей.

Г. ІВАНЕНКО.

ПОДЯКА ЗА ПОЗДОРОВЛЕННЯ

У зв'язку з 60-річчям з дня народження і нагородження мене Грамотами Міністерства соціального забезпечення Української РСР, Центрального правління УТОГ і Республіканського комітету профспілки я одержав багато привітань з добрими побажаннями від організацій і окремих осіб.

Не маючи можливості дати відповідь кожному автору листів, телеграм, як мені хотілось б це зробити, висловлюю через газету «Наше життя» найщирішу подяку усім, хто мене привітав.

М. В. КАЛИНИЧЕНКО.

Редактор П. БУЛАТОВ.

АРТИСТИ З ОБЛАСТІ

Тематичний вечір, присвячений передовикам сільського господарства і промисловості, відбувся у Ялтинському клубі. На ньому виступили голова Кримського обласного відділу УТОГ Ніна Володимирівна Мельникова і голова Ялтинського міжрайвідділу Товариства Марія Павлівна Майко, яка назвала імена кращих трудівників Алуштинського і Ялтинського районів. Серед них — Зою Дячкову, Валентину Потапову, Надію Кіструську, Галину Пушкову, Федора Лещенка, Василя

Яскевича, Івана Зайцева, Раїсу Люту, які виконують денні норми на 130—140 процентів.

На вечорі виступив колектив художньої самодіяльності Сімферопольського будинку культури. Він показав чудовий концерт, який з великим інтересом подивилися передовики сільського господарства і промисловості, члени нашого Товариства і члени Всесоюзного товариства глухих, що відпочивають у Ялті. Велике захоплення у нечуючих викликав виступ танцюристів ансамблю

«Кримчанка», сподобалися виконавці сценки «Не належить», «Піврукавички» А. Мамікін, О. Шкода, Г. Ущеров, читці. Особливо запам'ятався Г. Свириденко, який грав у сценках «Ревізор», «Студент на практиці». Всі самодіяльні артисти — передовики виробництва, ударники комуністичної праці.

І ялтинцям, і відпочиваючим надовго запам'ятався виступ артистів з області. Господарі міста від щирого серця подарували аматорам сцени букети троянд.

Р. СКОВОРОДНИКОВ.

м. Ялта,
Кримської обл.

ЛИСТ ВЕТЕРАНА

ми розмінювали підходи до міста, гасили пожежу, яку вчинили гітлерівці, відступаючи на захід. Пригадую, як тепло, зі слезами радості на очах зустрічали нас жителі міста.

У цьому ж листі ветеран розповідає про те, як було створено у Дрогобичі пам'ятник генерал-майору І. Б. Васильеву. Виявляється, що Прокіп Никанорович, як

муляр, також брав участь у його спорудженні.

Червоні слідопити щиро подякували ветерану війни за хвилюючі спогади.

Л. БГУНЯК,

голова ради клубу-лекторію «Факел».

м. Дрогобич,
Львівська обл.

ИНДЕКС
60981

«НАША ЖИЗНЬ» — орган Центрального
правления Украинского общества глухих.

Наша адреса: 252021, Київ-21, Кловський узвіз, 18,
редакція газети «Наше життя». Телефон 93-39-27.

Зам. 1047.

Друкарня Київського дослідно-виробничого об'єднання «КОНТАКТ», вул. Нововокзальна, 8, тел. 68-54-07, 68-56-07.

Тираж 17896.